

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 28. GRUDNIA ROKU 1798. W PIĄTEK.

z Paryża dnia 8. Grudnia.

Powszechnie tu sądzą, iż pożar wojny daley się rozszerzy niż do *Neapolu* i *Sardynii*. Wojna z *Austryą* zdaie się być nieuchronną. — Tutejszy poseł pewnego wielkiego dworu miał niedawno żywą rozmowę z Dyrektorem *Rewbell*. — Słychać, iż znowu dwóch naszych ministrów z urzędów swoich odeyda. — Pięć tysięcy wojska *Francuzkiego* gotowego jest wkroczyć do księstwa *Toskańskiego* w okolice *Pistoja*. Ruchią zebrań teraz armią we *Włoszech* do 150,000 ludzi. — Wiadomość o rozpoczętych krokach nieprzyjacielskich z królem *Neapolitańskim* 4. kurjerów tu przywiozła.

Monitor ogłosił następującą Proklamacyą, która znaleziona była między bagażami zniezionej armij *Neapolitańskiej*. — „*Ferdynand IV.* z Bożej łaski Król obyga *Syrylij, Jeruzolimy, Infant Hiszpański, Xiążę Pary, Placemy, Castro* etc. Wielki Xiążę dziedziczny *Toskański* etc. etc. Od zaczęcia rewolucyow politycznych, które niszczyły wszelką nadzieję spokojności w różnych częściach świata, przykładaliśmy się troskliwie do zapewnienia bezpieczeństwa naszych królewskich krajów. Oddaliśmy z nich zwodzicielow i ich szkodliwe zdania. Odmieniliśmy układ i pomnożyliśmy liczbę naszego wojska, wzmocniliśmy węzły naszych przymierzow z przyjacielskimi mocarstwami, ukoiarzyliśmy traktat pokoju z Rządem *Francuzką*, wyczerpaliliśmy wszystkie inne do pokoju dążące sposoby, jednakowoż znajdujemy się w przykrej kolei niebezpieczeństwa zagrażającego całosci i spokojności naszego kraju, a które jest skutkiem zaburzenia Rządu *Rzymskiego*, słykającego się z naszymi granicami, i zniewag takich doświadczyla Święta Religia Katolicka, a które za sobą pociągnęły niezgody domowe, zaboystwa i łupieństwa. — Te zdarzenia złączone z napaścią *Malty* będą cey pod naszą opieką. z ustawicznymi groźbami bliżkiego wtargnienia do naszych własnych krajów, groźbami potwierdzonemi przez wojenne przygotowania, przez poruszenia wojsk przeznaczonych na zrewolucyonowanie naszego Królestwa *Neapolitańskiego*, przymusiły nas do przedsięwzięcia skuteczniejszych jeszcze sposobow, końcem oddalenia z naszych krajow grożącego im niebezpieczeństwa. — Z tego powodu przedsięwzięliśmy wysłać naszą Królewską armią w kraj *Rzymski*, gdzie tylko wypadnie potrzeba, z itałym przedsięwzięciem podzwignienia tam Religij Katolickiej, ukroczenia Anarchij, zakończenia nieszczęść, powroczenia pokoju, i oddania tego kraju pod rząd regularny prawego jego Monarchy. — Oświadczamy najmilszym naszym poddanym, oraz mieszkańcom kraju *Rzymskiego* i innym wszystkim narodom *Włoskim*, iż daley od rozpoczęcia wojny przeciwko jakiemukolwiek Mocarstwu, niemamy innej chęci, iak tylko obmyślić ich bezpieczeństwo, i oddać powinny hold Religij. — W tym przedsięwzięciu w którym za pomocą Boga i za potężnym wsparciem wielkich naszych Przymierzeńcow, niemniej iak przez usiłowania *Włoskich* Narodow, spodziewamy się szczęśliwie otrzymać skutki. — My sam na czele walecznych żołnierzy naszej niezwy- ciężonej armii obrotami wojennymi kierować będziemy. przyrzekając nie używać ich iak tylko w przypadku odpięrania napaści; w każdym zaś innym zdarzeniu wszystkie nasze starania zwracać się będą do powrocenia

religii i rządu kraju *Rzymskiego*. — Z tych przyczyn wzywamy wszystkich tego kraju mieszkańców do złożenia swoich oręźow w momencie wkroczenia naszych wojsk na to territorium, oraz ażeby się stosowali do urządzeń iakie uczynimy dla ich pożytku i wspólnego bezpieczeństwa, ażeby przez wszelkie swoje sposoby i pomoc ułatwiali nader sprawiedliwe przedsięwzięcie nasze; ażeby byli zupełnie przekonani, iż wzywając naszej wrodzonej sprawiedliwości i dobroci, nie tylko będziemy wspierać i nadgradzać dobrych i cnotliwych poddanych, ale też przyjmować będziemy do naszej oycowskiej przychylności ludzi obłąkanych, którzy żalując swoich błędow, powroczą dobrowolnie na prostą drogę, i poddadzą się naszym rozkazom. Wpajamy we wszystkich ludzi pragnienie zapomnienia krzywd osobistych, i wszelką chęć zemsty za to co ucierpieli w ostatniej rewolucy, oraz wstrzymanie się od wszelkich bezprawow i odwetow, i jeżeli niechęć doświadczyc naszego Królewskiego gniewu, i być traktowanemi, iako burzący bezpieczeństwo publiczne. — Rownie upominamy Generalow i komendantow wszelkiej obcey armii, ażeby natychmiast z lwemi wojskami wyszli z territorium *Rzymskiego*, nie mieszając się wcale do dalszych przeznaczeń tego kraju, którego los z powodu sąsiedztwa i z najsprawiedliwszych pobudek, szczególniej interesuie naszą Królewską dostojność. — Nakoniec oświadczamy, iż od momentu, w którym armia nasza weydzie bez oporu na territorium *Rzymskie*, komunikacye między dwoma narodami zostaną wolne. Rozkazemy sprowdzić z naszego Królestwa wszelkiego rodzaju żywnosci, iakie dla wsparcia Państwa *Rzymskiego* będą potrzebne. — W głównej kwarterze w *St. Germain* dnia 14 Listopada 1798.

(podpisano) FERDYNAND.

JAN ACTON.

Monitor zawiera w sobie wiele artykułow, mających w celu usprawiedliwienie wojny wydanej dworom *Neapolitańskiemu* i *Turyńskiemu*. Względem tego ostatniego dworu przywodzi następujące przyczyny. „*Król Sardyński* nie rozpoczął wojny w tak jawnym sposobie, niemniej jednak do tegoż dążył celu. Nie tylko dla utrzymania równowagi względem naszego wejscia do *Helwecyi*, wojska *Austryackie* opanowały kraj *Gryzonow*; pomykały się one powoli do większego jeziora i wkrótce miały się z wojskami *Piemontskimi* połączyć. Dwór *Turyński* oczekiwał na ten moment, ażeby otwarcie nieprzyjaźni swoją okazać; natenczas wyrzniętoby wszystkich *Francuzow* znajdujących się w fortecach *Piemontskich*, które są kluczami do *Włoch*; przeciętoby także wszelką sposobność do cofnienia naszym wojskom znajdującym się w Rzęptych *Cisalpńskich* i *Rzymskiej*, gdy tym czasem wojska *Austryackie, Neapolitańskie, Sardyńskie*, byłyby obarczyły *Francuzow* pozbawionych wszelkiej pomocy, i zupełnie od swojej oyczyzny odciętych. Tym sposobem byłoby jeszcze raz spełnione to dawne historyczne przysłowie: *Kraj Włoski jest grobem Francuzow*; tak byłibyśmy stracili wszelką sposobność komunikacyi z naszą armią *Egipską*, lub przynajmniej te komunikacye italyby się nierownie trudniejsze; tak iż nakoniec *Anglicy* byłiby szrodziemnego morza, rownie

iak iuż ią *Oceanu* panami. Możnaż się było namyślać?

Minister *Neapolitański* wyiechawszy ztąd przed kilku dniami, zostawił tu sprawującego interesła, który został w swoim mieszkaniu aresztowany, rownie iak ambassador *Sardyński P. de Balbo*, którego papiery zapieczetowano. — Następujący list przysłał iednemu z pryncypalnych agentow armii *Włoskiej*. — Jeden okręt *Duński* płynący z *Rodu* pod banderą swego narodu, przybył d. 17 Listopada do *Terraciny*. Zamiar jego był spocząć w *Rawennie*; lecz lkombinowane eskadry trzymające w oblężeniu wyspę *Korfu*, zabroniły mu przystępu do kanału *Weneckiego*. Kapitan tego okrętu zeznaie, iż przy jego oddaleniu się z wyspy *Rolu*, odebrano tam wiadomość o wielkiej bitwie sloczoney nad *Nilem* około miejsca *Vendemiaire* (Października) w której *Buonaparte* przytykając z prawego skrzydła do dywizyj 9 tysięcy ludzi wynoszących, a na lewym skrzydle mając 7 tysięcy, sam zaś dowodząc szrodkiem wojska, około 8500 ludzi złożonego, odniósł zupełne nad nieprzyjaciółami zwycięstwo. Całemu rozporządzeniu tej bitwy dopomagały ogromnie baterye załaniające z prawey i lewey strony jego armią, która w całej swojej linii przytykała do *Nilu*. — Nigdy żaden General nie potykał się w tak trudnych okolicznościach. Oddzielony od swego kraju przez niezmiernie morze, okrętami nieprzyjacielskimi pokryte, bitwa ta stanowiła o losie jego armij. Mowią iż nigdy się niepokazał większym i spokojniejszym, iak gdy przebiegając szeregi swojego wojska, pokazywał mu chwałę w tryumfowaniu po tylu trudach, z naynebezpieczniejszego iakie się tylko mogło kiedy wydarzyć przedsięwzięcia. Nieprzyjaciele którzy mieli tę bitwę za decydującą, zbrali z swojej strony wszystkie sily *Egiptu*; lecz co los iey rozstrzygło; jest to, iż gdy wódz *Francuzki* dowiedział się iż mieli zamiar wydania generalney potyczki, rozkazał na kilka mil powyżej swego obozu, porobić załadki uzbrojone armatami, które załoniło samo położenie miejsca. Forpoczty *Francuzkie* miały rozkaz usuwać się kolejno aż do tego miejsca. Bejowie pyszni ztąd, iż widzieli ustępujące przed sobą wojska, których dotąd nie mogli wytrzymać widoku, ruszywszy z całą armią, wpadli w załawione sidła. Ukryta artyllerya załoniła od dwóch batalionow, po ich nagłym rozsunięciu, tak dzielnie kartaczami strzelać zaczęła, iż zupełnie poraziła wybor nieprzyjacielskiego wojska. Armia *Francuzka* korzystając z zamięszania, uderzyła na cały korpus nieprzyjaciół, i tak okropną w nim rzeź rozpoczęła, iż pięć tysięcy *Arabow*, dla uniknienia zemsty zwycięzcow, ze wszystkim im się poddało. Dwaj nayszacniejsi dowodcy ich armij (ieden z nich Basza *Kairu*, naysławniejszy nieprzyjaciel *Francuzow*) po czynionych wszystkich usiłowaniach dla wstrzymania rozsypki swojego wojska, rzucili się sami w szeregi *Francuzkie*, i dostali się do niewoli. Jeżeli to zwycięstwo jest tak zupełnym, iak o nim zapewnia Kapitan okrętu *Duńskiego Waza*, *Buonaparte* nie będzie się mógł obawiać sil, które *Porta* przeciw niemu wysła. Gdyż skutkiem tego zwycięstwa jest pomnożenie jego armij częścią wojsk nieprzyjacielskich, i poddanie się wszystkim *Prowincyow*, które niepewność wypadkow trzymała dotąd przeciw *Francuzow* uzbrojonymi. Żywnosci które

armia Francuzka znalazła w obozie nieprzyjacielskim, zstąpią na długi czas niedostatek, którego już doznawać zaczęła. Ta bitwa odbyła się z tej strony *Kairu* ku *Aleksandrii*.

Redaktor w sposobie odpowiedzi na mowę króla *Angielskiego* względem wyprawy *Egiptuskiej* wyraża: Chcąc przekonać przez niepewne powieści i świadectwa wątpliwe, na co przetwarzać świeże zdarzenia i zamiary które każdy roztrząsa? Dla czego naprzykład mówić, iż eskadra *Nelsona* była tylko jedynym oddziałem; iż stanowisko armii *Francuzkiej* było groźne; iż zwyciężony miał siły ogromne; iż zwycięzca tryumfował z mniejszymi siłami. Jeżeli wielkie i świetne zwycięstwo stało się wstydem sprawców wyprawy *Francuzkiej*; dla czegoż to zwycięstwo nie zepsuło tego przedsięwzięcia, dla czegoż żadney nie doznaie przeszkody; dla czegoż biegłość ministrów *Angielskich* nie znalazła sposobow wstrzymania go u mety tego zamiarow. Gdy marynarka *Angielska* w roku 2. tryumfowała z marynarki *Francuzkiej*, coż zylkała? *Anglicy* chcieli ogłosić *Francyją*, konwoy uniknął ich eskadrow. *Francya* odebrała żywność. Jaki był zamiar *Anglii* w roku 6? Przeszkodzić wyprawie *Egiptuskiej*, przynieść hańbę dla try *Autorow*. Coż się stało? tryumfują pod *Abukir*, lecz armia *Francuzka* wraz z konwoiem stawa w *Egipcie*, i kto wie jak daleko pomknięte będą skutki tego przedsięwzięcia, które natrząsało się z wszystkich ulitowań nieprzyjacielskich, i ich zamiary zawiodło. W czymże to przedsięwzięcie jest niesprawiedliwe, zdradzieckie i nierozumne; jeżeli było szczególnie wymierzone przeciwko najszanowniejszym interesom *Anglii*; agenci *Angielscy* w *Konstantynopolu* mogli kłamliwie powiedzieć, iż było niesprawiedliwe, lecz w *Londynie* trzeba było wyznać, iż miało w celu szkodzić *Anglii*, iakże w ten czas można je było nazwać razem niesprawiedliwym, nierozumnym i zdradzieckim?

Na dniu 4tym tego miesiąca w sali *Opery* rozdawane były nagrody dla uczniow konserwatorium muzyki z przywoitą okazałością. Liczba widzow znaczna była. Dyrektorowie, ministrowie, członki instytutu narodowego, władze konstytucyjne w *Paryżu*, obcy uczeni, i wyższy sztab 17. dywizyi, byli obecni temu ceremoniałowi, w którym minister wewnętrzny w ubiorze paradnym miejsce Prezydenta zastępował. Przy nim siedział *Ob. Dupont de Nemours* terażniejszy prezydent instytutu narodowego. *Mertin* i *Larocellere* siedzieli w ikromnym ubiorze pomiędzy członkami instytutu. Uczniowie odbierający nagrody grali wyborny koncert. Minister wewnętrzny miał potym mowę o wpływie i korzyściach muzyki, do formy rządu *Republikanckiej*. Pomiedzy słuchaczami znajdował się także szanowny starzec *Piccini*, który tu z *Neapolu* przybył, i stał skrycie w zakątku sali, lecz spofirzeżony od uczniow konserwatorium, z tryumfem na teatr wprowadzony został. Na teatrze sam minister rozdawał nagrody składające się z laurow i instrumentow.— Dyrektoriat jwyznaczył 1200. liwrow pensyi sławney 80letniej aktorce *Dumesnil*, teraz w wielkiej nędzy zostającej.— Powietrze jest tu w tym czasie bardzo łagodne.— Rząd *Toskański* mocno się lekkać zaczął wojny, za niespodzianym przybyciem kilku kommissarzow *Francuzkich*, którzy żądali kwater i żywności dla 5000 wojlka *Francuzkiego*.— Przyjaciel *Praw* zapewnia, iż w jednym znacznym domu handlowym widziany był sekretarz ministra *Angielskiego Dundas*, na jeden dzień przed zniknięciem zjad *Augustyna Monneron*.— Zdaie się, iż nie zaraz ieszcze wypadnie wyrok *Ciała Prawodawczego* względem wolności druku, gdyż chociaż ta materya należy do dzianego porządku, *Rady* jednak ciągle zatrudniają się interesami skarbowemi. Jeden majątny obywatel ofiarował się w tym czasie 5 ubogim chłopcom i tyleż dziewczętom własnym kosztem dawać przyzwoite na wsi wychowanie, a potym starać się o dalsze ich utrzymanie, byleby dobrze się zachowali. W *Chalons sur Marne* aresztowano jednę znaczną osobę, której nazwisko dotąd nie jest znaiome. Niektórzy więzienia tego biorą za jednego z synow hrabiego *d'Artois*.—

Mowią, iż forteca *Brenbreiustein* pragnie kapitulować, i w kilku dniach ułożone zostaną punkta poddania tej twierdzy.— Sławny *Sawary* rownie jest tego zdania, iż *Buonaparte* zostawi pewny oddział wojlka w *Egipcie*, dla utrzymania go pod władzą *Rzpltey*, sam zaś z resztą wojlka przez *Syryją* i małą *Azyją* uda się do *Konstantynopola*. Według listow z *Aleksandrii* pod d. 20. Października, *Egipt* zupełnie był w tym czasie na kształt *Francuzki* urządzony.

Po przeczytaniu Pofelstwa Dyrektoriatu względem zaczepki Króla *Neapolitańskiego*, *Ob. Lauffat* odezwał się: „Nie ma *Francuza*, w którymby od sześciu miesięcy nie burzyła się krew na opowiadanie zniewag, iakich dwór *Neapolitański* dla imienia *Francuzow* nie szczędził. Bez iego zdrady, *Anglicy* nie mający portu od *Darnel-tow* aż do *Gibraltaru*, nie mieliby spólności opatrywania swej floty, a nasza eskadra zamiast ponieślenia kłękli w stanowilku *Abukir*, bezpiecznieby sobie po morzu *śródziemnym* krążyła. Dyrektoriat przez swoje Pofelstwo, nasi Generalowie przez dzielnie użyte środki, odpowiedzieli na wojenne naszych nieprzyjaciół okrzyki. Upraszam o wydrukowanie Pofelstwa po sześć exemplarzy. Ta propozycja przyjęta w pośrodku okrzykow niech żyje *Rzeczpospolita*.”

Ob. Botto, którego mniemano być wyłanym do *Rastad*, ażeby się ztamąd udał do *Wiednia*, zamiast tego, poiechał do *Medyolanu*. Nasze dzienniki wyrażają, iż odkrył korespondencyą, która stała się powodem do wypowiedzenia wojny. — Wyszło tu pismo pod tytułem: *Cień Ob. Bryffota do Prawodawcow Francuzkich, o wolności druku*. Na czele iego jest napis: *Nie ma wolney konstytucyi, tylko przy wolności druku*.

Dnia 11. Grudnia.

Zapewniają iż *Ob. Botto* powrócił już do *Paryża*, po odprawieniu we *Włoszech* swego tajemnego poselstwa.— *Ludwik Monneron* examinowany był dnia wczorajszego w policyi, a potym do więzienia odprowadzony.— Bliżko trzecia część departamentu *Ardeche* jest w stanie oblężenia. Od tego czasu organizowane kompanie rozbojnikow którzy niszczyli te okolice, już prawie zupełnie są rozproszone.— Według *Monitora* na dniu dzisiejszym wyszłego, spodziewają się wkrótce w *Paryżu* Króla *Sardyńskiego*.

z *Bruzelli* dnia 11. Grudnia.

General *Collaud* wyiechał do armii *Mogunckiej*, gdzie dowodzić będzie jedną dywizyją; miejsce iego obiał *G. Bonnard*. *G. Jardon* śiega zawsze insurgentow. *G. Chabert* komendant *Mastrychtu*, odebrał rozkaz polśnienia dostatecznego garnizonu do *Hasselt* dla zabezpieczenia tego miasta od wszelkiej napaści z strony insurgentow, których w tej stronie ieszcze się znaczna liczba znajduje.— Dyrektoriat wydał rezolucyją, w której wyraża, iż uwiadomiony że wiele osob udając się za *Niderlandczykow*, znajdujących się w służbie wojlkowej *Austryackiej*, ulitują od niejakiego czasu powrócić się do bywzego *Belgium*, lubo niepowrocili przed terminem trzech miesięcy, na ten koniec przy połączeniu naszych kraioiw do *Francyi* zostawionym; rozkazał ponowić drukowanie i ogłoszenie wszystkich swoich poprzedzających rezolucyow, które porównywią z emigrantami *Francuzkiemi*, wszystkich tych officerow w służbie *Austryackiej*, którzyby bez uwolnienia od służby, i nie w czasie przepilanym chcieli powrócić do tego kraju. Z tego powodu *G. Collaud* kazał przed sobą stanąć wszystkim dawnym wojlkowym *Austryakom* mieszkającym w tym mieście, dla przejrzenia ich dymissyow, i aresztowania, jeżeli tego wypadnie potrzeba.— Przechodzi tu codziennie wiele konlkrypcyney młodzieży, idącej przyłączyć się do armii *Mogunckiej*.

z *Mastrychtu* dnia 7. Grudnia.

Insurgenci po mocnych utarczkach, wypędzeni nakoniec zostali z stanowisk swoich pod *Masseyk* i *Ruremonde*. W Departamencie *Lasow* i *des Ardennes* krwawe z niemi bitwy, wiele ludzi kosztowały.

z *Hagi* dnia 11. Grudnia.

Kommunikacya z *Niderlandami* znou jest otworzona. Insurrekcyja już jest bliżka swego zupełnego przytłuc-

mienia. Buntownicy zagnani zostali do lasow, zład czasem tylko wazą się czynić wycieczki. General *Collaud* karze przykłądnie żołnierzy *Francuzkich*, którzy we wliach dopuszczają się najmniejszego bezprawia. General *Beguino* z *Bruzelli* do *Paryża* wyiechał. Młodzież rekwizycyina śiega w wielkiej liczbie z pośrodku *Francyi* i odsyłaną bywa do armii *Mogunckiej*.— Przeszły soboty *Ob. Boezeke* z *Amsterdamu* tu do więzienia przywiezionym został.

z *Texel* dnia 9. Grudnia.

Od dni 14. nie widzimy z portu naszego żadney potęgi *Angielskiej*, kiedy nie kiedy tylko jedna fregata zwykła się pokazać. Przypisać to należy terażniejszy porze roku, i ciąglemu wiatrowi północnemu, w czasie ktorego krążenie przy naszych brzegach bardzo jest niebezpieczne. Spodziewamy się teraz, iż nasza od kilku miesięcy w żywność opatrzona i stoiąca w gotowości flota, za nypierwszym wiatrem wschodnim ulitować będzie wypłynąć na morze. Dla tego też officerowie za urlopem znajdujący się, ściągnięci zostali, i matkowie nie mogą z okrętu wychodzić. Flotta nasza przeznaczona ma być do *Brest*.

z *Sztokolmu* dnia 7. Grudnia.

Mowią o ważnych układach między naszym i *Rosyjskim* dworem.— Kurs wexlowy podniósł się tu do niezmierney wysokości.

Od granic *Austryackich* dnia 29. Grudnia.

Względem ostatnich wypadkow w *Kairze* nic nie ma pewnego, i gazeta dworilka nic nowego nie donosi, iak tylko dawne wiadomości pod nazwiskiem rapportu *Baszy Damaszk*. Pisma iednak publiczne nie przestają bawiczytelnikow osobliwszemi nowinami swemi. Między innemi gazeta *Praska* utrzymuje, iż *G. Berthier* zabitym został od syna cesarza *Marokańskiego*, a *Buonaparte* z głodu umarł.— Słychać tu było o projekcie osłonienia rownie południowych *Niemiec* linią demarkacyiną, i że do tego wojlka *Rosyjskie* służyć mają, lecz ta wiadomość potrzebuie potwierdzenia. — Z *Semlina* donoszą; iż nowy *W. Wezyr* otworzy zapewne oczy *Sułtanowi*, względem wojny prowadzonej pod *Widdynem*, co ściągnie odmiany, rownie w ministerium iak w wojlkowości. Mniemaniem jest powszechnym, iż albo *Ali Basza* albo *Kapitan Basza* w nieładkę popadnie; pierwszy sprzeciwiał się zawsze planom ostatniego.

z *Semlina* dnia 3. Grudnia.

Otrzymaliśmy tu także nieiakie wiadomości o *Ali Baszy* który w ciągu przeszłego lata popadł w nieładkę *Porty*, a potym podniósł sztandar buntu. Ten *Ali Basza* zebrałszy znaczne wojlko nad granicą *Albańską* i *Macedońską*, liczbę stronnikow swoich wielce pomnożył, dotąd iednak w cichoci siedząc, zdawał się być zupełnie zapomnianym. Teraz w czasie ataku wyspy *Corfu*, udając, iż chce mieszkańców w *Prevese* będących i ku *Francuzom* lklonnych pokonać, wkroczył do tej okolicy z 9000. wojlka, i w sposobie *Tamerlana* wyrzawszy mieszkańców i wszelki łup zabrawszy, spokojnie wyszedł. Mowią, iż rzeź ta i rabunek 48. godzin trwały, i że w ich czasie 8000. ludzi życie utracilo.

z *Bawaryi* dnia 8. Listopada.

Między dworem naszym i Cesarzkim rozpoczęte są negocyacye względem armii cesarskiej w *Bawaryi*, opatrzenia w żywność fortecy *Ingolstadt*, i dowoz żywności do *Tyrolu* i kraju *Gryzonow*. Rzecz osobliwsza, iż obok takowych negocyacyow *Ob. Alquier* poseł *Francuzki* w *Monachium*, który dotąd wzbraniał się utrzymać stałe mieszkanie, takowe niał teraz na dwa lata.

Od brzegow *Elby* dnia 10 Grudnia.

Senat *Hamburski* w sprawie *Irlandczyka Naper Tandy* i *Blanckwel*, których na żądanie *Posła Angielskiego* rozkazał aresztować, a o których uwolnienie dopominał się *Posel Francuzki*, postanowił: iż Senat pragnie ażeby ta sprawa została w tym stanie, w iakim się teraz znajduje. Pospieszny z uwiadomieniem *Rządu Angielskiego* i *Francuzkiego*, iż się uważa za sąd nieprzyzwoity, i żąda, ażeby te obydwa mocarstwa, obrwały trzecie mocarstwo za sędziogo. Senat przylżanie na iego decyzją.

